

37 gastgezinnen met mama's, papa's, boers, zussen, oma's, opa's, ...
37 paspoorten
37 boarding passes
37 piekfijne, stralende kinderen, amper te onderscheiden van hun belgische broers en zussen

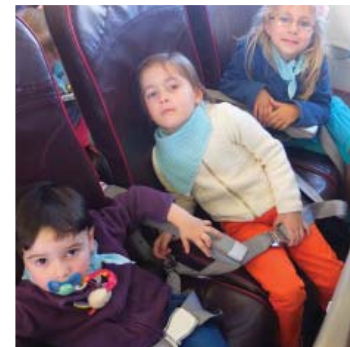
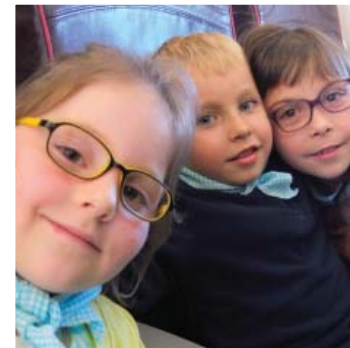
geen bus van België naar Roemenië dit jaar, een vliegtuig tot Cluj
Eindhoven, het vertrekpunt
kleine luchthaven, grootse controles
inchecken, elk met de hulp van hun gastfamilie

vervolgens de douane,
alle kinderen per twee, boarding pass in de ene hand,
paspoort in de andere hand,
een vaak veel te zware rugzak of extra jas die een aantal kleintjes in onevenwicht brengt,
achteruitkijkende blikken naar hun vertrouwde Belgische families,
gestructureerde chaos,

met enig spartelen,
ons team van 7 enthousiaste begeleiders,
van de ene controle naar de andere,
37 kinderen,
37 paspoorts,
37 boarding passes,
37 ronddwalende blikken,
74 heen en weer slenterende voeten,

vol bewondering worden we bekeken en aangesproken,
nog meer onder de indruk dat we met z'n allen Nederlands communiceren,
het ene personeel al begripvoller dan het andere,
waardoor gelukkig niet alle jasjes af en aan moeten,
desondanks, beveiliging alom,
tot 8 keer toe dienen alle kinderen, klein en groot,
steeds met bijhorende identiteit en/of boarding pass,
aangemeld,
van de ene controle naar de andere!

waar bij de heenvlucht in Roemenië een voorbehouden plek was voor onze kleuters,
blijkt dit in Eindhoven geen sinecure te zijn,
iedereen gelijk voor de wet, klinkt het bij de laatste check-up op Nederlandse bodem
ikzelf schiet me stiekem door de eerste aanschuivende massa, met kleine Catalin op de arm,
met de ambitie de laatste 10 rijen op het vliegtuig op het nippertje te vrijwaren van andere medereizigers
begripvol zien ze er het terechte voordeel van in, onze 37 kleuters te laten samenhouden!
brave kindjes, voornaam en plezierig,
flink elk op hun zetel met de gordel om!

'Pfiew' klinkt het bij de begeleiders, dit hebben we overleefd, even zittende rust!
wanneer het vliegtuig enig geluid van versnelling en nakend opstijgen teweegbrengt,
barst het los, we bevinden ons ineens op de wildste attractie van Bobbejaanland, Plopsaland of de Efteling!
ongeremd, enthousiast geroep klinkt het hele vliegtuig door!
even verschieten & tegelijk genieten, onze kleuters zijn aanwezig!
de vlucht verloopt vlekkeloos,
brave kinderen,

genietend van hun zorgvuldig bereide boterhammetjes,
hier & daar verschijnt een kleurboek, een pop, een speelgoedauto
of een zonnebril die eenmaal opgezet niet meer afgaat!
water voor elk en bijhorende toiletbezoekjes,
een dutje, wegdromend tussen België en hun naderende Roemeense thuisbasis

de veranderende motorfrequentie vertelt ons dat de aankomst in Cluj nabij is,
vermoedelijk niet alleen mezelf, stiekem denkend aan straks,
37 kleuters,
37 paspoorten,
maar nu ook nog eens,
37 goedgevulde bijhorende bagages, ...
desalniettemin, bij verwachte moeilijkheden, hoort vaak onverwacht succes van vlotheid,
buiten staat de bus met open deuren ons op te wachten,
de karren met vele zakken komen georganiseerd tot bij de bus,

in een mum van tijd zitten we met z'n allen op de bus richting Oradea,
met dank aan de feestdag 1 mei,
waardoor het op de luchthaven uitermate rustig is!

een aantal kleuters die de busritten van vorige jaren gewoon zijn,
vragen of ze ook zullen slapen op de bus,
een vlotte busrit van 2u30,
bezorgt ons een stipte en veilige aankomst in Oradea,
glunderende & nieuwsgierige blikken van de opwachtcende families,
vol bewondering & ongeduld hun kleine makers terug te zien
die er uiteraard ietwat anders uitzien dan 3 maand geleden,

aankomst in Oradea!

fijne taferelen,
1 van de meisjes vertelt bij aankomst voluit tegen haar mama over die nieuwe grote tand die ze kreeg,
dit in vloeiend Nederlands,
waarop mami vol bewondering en glimlachend toeziet,
er geen snars van begrijpt,
het meisje zich van geen kwaad bewust,
doch, het euvel van (on)verstaanbaarheid duur maar heel even, wees gerust!
dolblij vliegen de kinderen de uitgestrekte armen in van mami, tati, broers en zussen!
bagage verdelen, namen afroepen,
nog even zoekend naar orde in de chaos vooraleer iedereen geleidelijk wegdeint,
een mami of tati die nog even voorbijflitst met een welgemeende 'Mulțumesc!'
na amper een halfuur blijft er nog de lege bus
en ietwat vermoeide begeleiders in het halfschemer te midden van Oradea,
weltevreden over het vlotte verloop en veilige aankomst, goede thuiskomst,
te voet of met vervoer naar onze verblijfplaats,
ook voor alle begeleiders een beetje thuiskomen,
voor de één al wat meer dan voor de ander,

genietend van,
37 gelukkige gezichten,
nog meer nieuwsgierige blikken van ouders en familie,
mooi weerzien na 3 maanden van plezier, leren, ontdekken en veel onbekend lekkers!

Mulțumesc!!

